

Kobler Ferenc id.

Kócsi Patkó János

vember 30. Felújították: 1914 ápr. 1-én. Járatlan úton, vj. 4 felv. Meilhac után. A diplomata, vj. 2 felv. Scribe után.

Kobler Ferenc id., a Nemzeti Színház balett-tagja, sz. 1796-ban, Németországban. Megh. 1884 február 3-án, Budapesten. Mint az amsterdami Schwonburg nagy színház első táncosa, Luiza és Nina testvérével 1852 április 13-án lépett fel a Nemzeti Színházban, a „Két tündér” c. balettben.

Kobler Ferenc ifj., balettmester, sz. 1826 május 28-án, megh. 1903 szeptember 20-án, 1852—1853-ig a Nemzeti Színház táncmestere, később a színiakadémia tánc-tanára volt. Munkája: Elvea, a vízitündér. Eszményi nagy balett 3 felv. Zenéjét szer-zette Doppler Ferenc. Pest. 1852.

Kocsányi László, színész, sz. 1859 márc. 28-án, Pesten. Színpadra lépett 1878 áprilisában, Borsos József színigazgatónál.

Kóbor Irén, színésznő, sz. 1901 június 3-án, Miskolcon. Színpadra lépett 1923 február havában.

Kóbor Tamás, író, az „Ujság” főszer-kesztője, sz. 1867 aug. 28-án, Pozsonyban. Jogi tanulmányai befejeztével a Magyar Általános Hitelbank tisztviselőjének nevezték ki, majd hírlapíró lett. Színművei: Egy test, egy lélek, színmű 3 felv. Bem. 1910 nov. 5-én, Magyar Színház. Agatha nővér, színmű 3 felv. Bem. 1920 május 15-én, Kamaraszínház. (A volt „Dunaparti Színház”.) Fordítása: Címzetes feleség, vj. 3 felv. Írta: Francois de Curel. Bem. 1899 dec. 1. Nemzeti Színház.

Kóburg herceg 1876 márc. havában a Színészakadémia részére alapítványt léte-sített, melyből 200 forintot egy III. éves, 100 forintot pedig egy a legszebb haladást tanúsított növendéket jutalmaztak.

Kócsi Kocsisovszky Lajos, színész, sz. 1840-ben, Pesten, megh. 1899 május 18-án, Aradon. Színpadra lépett 1857-ben, Kocsi-sovszky Jusztin színigazgatónál. Neje: Ho-mer Emilia, színésznő, sz. 1849-ben, Gyön-gyösön. Színpadra lépett 1865-ben, Miklóssy Gyula színigazgatónál.

Kócsi Patkó János, színész, sz. 1763 augusztus 15-én, Derecskén (Bihar m.). Is-koláit Sárospatakon és 1770-től 1780-ig Ko-lozsvárott járta, majd a Splényi-féle gya-logezredbe lépett, ahol tiszthelyettes lett. Midőn 1791-ben az erdélyi ifjak közül mint-egy 35-en elhatározták, hogy a magyar nyelv művelésére társaságot alakítanak, ez elhatározás kapcsán arra bírta Kolozsvár egyik főrangú mecénását, báró hadadi Wes-selényi Miklóst, hogy a magyar nyelv pal-lérozására szintársulatot szervezzen és így az ifjak tervét még szélesebb alapon ki-építse. Wesselényi mindenekelőtt egy kép-zett és több nyelvet beszélő művezetőt kere-sett. Ezt meg is találta Kócsi személyében, aki csakhamar ott hagyta (betegsége miatt is) a katonaságot és jó cimborájával, Jancsó Pállal 1791 november 19-én színésszé lesz. Az első édes magyar szó a kolozsvári szín-padon az ő ajkáról hangzott el, 1792 novem-ber 11-én, a „Titkos ellenkezés” c. darab-ban. 1798—99-ben, a nyári hónapokban, Debrecenbe és Nagyváradra megy a társu-latával, de itt is sikertelen maradt a buz-gólkodás; majd 1808-ig Kolozsvárott igaz-gató. Kócsi társainál tanultabb, tapasztal-tabb volt. Szenvedéllyel tanulmányozta a német drámaírókat és bírálatokat, majd a francia, angol és görög színművekkel is be-hatóan foglalkozott. Jártas volt a festészet-ben és a zenében is. Ifjabb éveiben hossze-repeket játszott leginkább. Színészetünk történetében aranybetűkkel örökítjük meg dicső nevét, amiért Shakespeare-t is megho-nosítja színpadunkon. 1794 január 27-én ő játssza először Hamletet Magyarországon! Mint színpadi szerző is nevezetes volt. Így többek között ő írta a „Havasi juhászleány” c. énekesjátékot, amelyhez ő írta a zenét is. Még 5 eredeti és 8 fordított színművét ismerjük. Ő volt — mint színigazgató — a játék mestere s a színészek oktatója s Kele-men Lászlóék németes deklamálásával ellen-tétben az egyszerű természetes beszédre buz-dította társait. Drámai irodalmunk fejlő-dése az ő nevéhez fűződik és e tekintetben is hervadhatatlanok maradnak az érdemei! 1812-ben újra színigazgató lett, de midőn fáradozásai sikerét nem tapasztalta, újból visszavonult s angol, francia, olasz és német nyelven folytatta tanulmányait. (Erdélyi Híradó 1842—17. sz.) A nagy reformátor 1842 február 14-én húnyt el Kolozsvárott